

[DORA](#) er kortnavnet for San Fransisco Declaration of Research Assessment. Den utgjør ett internasjonalt initiativ for å vektlegge *realkompetanse* i UH sektoren: i forskning og formidling *primært*. I den grad vi går mot en forskningsdrevet kunstutdanning på KHiO, kan den være relevant for oss.

Grunnen til at den er vist til i denne serien er imidlertid at den kan trenge oss. Om vi ser på plakaten på forsiden vil mange nikke gjenkjennende: med litt oversettelseskunst gjelder endel av problemstillingene for oss. Der DORA åpner for å inkludere PhD *stipendiater* i IU, har vi *studenter* fra alle nivåer.

Erfaringer fra Instillingsutvalgene (IU) ved KHiO tyder på at de kan være de mest praksisnære arenaene for *strategiske* diskusjoner vi har ved skolen, og er ganske unike i måten de samler faglig- og administrativt ansatte i effektivt samarbeid. De har slik et potensiale som *basis* for strategiutvikling v/skolen.

Den utstrakte bruken av åremål ved skolen har sine sider, men det har også bidratt til at IU er blitt en dynamisk faglig-administrativ arena med et spekter av ulike roller som ansatte og studenter er blitt *øvd* i. Studentrepresentanter blir *øvd* i sin rolle fordi de også deltar i *opptaket* av nye studenter ved KHiO.

IU er sentral i forhold til DORA, fordi IU er den viktigste arenaen for drøfting av formal- og realkompetansen til de som er kompetanserangert av sakyndig komité. IU er også et læringsteater for virksomheten—slik den er drøftet i denne serien—fordi rolleklarheten *her* gir rom for gode diskusjoner.

Det er ikke tilfellet overalt og til enhver tid. Skillet mellom praktikere og teoretikere bygger på *tause* forutsetninger. Det byr seg få anledninger til å *bevisst* dra veksler på den omskiftelige relasjonen mellom utøvere og akademikere i *kulturoffentligheten*: selvom de jobber *under samme tak*.

Vekting har vært fremmet som ett av flere tiltak for å bringe *teori undervisningen* «ut av skapet». En annen tilnærming kan paradoksalt være å rette søkelyset mot *design*. DORA erklæringen fremmer noen generative *design*-prinsipper som *dimensjoner* i utviklingen av økt fokus på realkompetanse.

Det vi har opplevd ved KHiO er at *design*—fra å være en fagkrets i *utkanten* av den øvrige kunstutdanningen—har beveget seg *mot midten* av virksomheten, etter at skolen ble en arena for *Kunstnerisk utviklingsarbeid og forskning* (KUF). Har KUF bidratt med arenaer der realkompetansen lokkes ut?

Dette er blitt et diskusjonstema. Det var det ikke for få år siden. Og det er derfor rimelig å koble spørsmålet til *normalisering*. Dersom forskning lokker ut realkompetansen i kunstnerisk utviklingsarbeid, gjenspeiles det i hvert fall ved *ansettelsen* av mange tidl. stipendiater. Men det kan og være *omvendt*.

Kunstnerisk utviklingsarbeid lokker her ut forskning, i en betydning som statusen som *Vitenskapelig høyskole* tillater å definere. Opp til et visst nivå: for muligheten er betinget at vi *setter* og *holder* en standard. Er forholdet kunst/forskning reversibelt som med praksis/teori? *PhDn setter KHiO på prøve*.